



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **V. T. P.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika

zastoupeného Mgr. Faridem Alizeyem, advokátem
sídlem Stodolní 834/7, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
Poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2024, č. j. OAM-26/ZA-ZA15-HA13-2024, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se domáhal žalobou ze dne 11. 3. 2024 přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žalobci mezinárodní ochrana dle ustanovení

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

§ 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje.

2. Podle žalobce byla v řízení o udělení mezinárodní ochrany zkrácena jeho práva, žalovaný porušil zásadu materiální pravdy, nezjistil přesně a úplně skutkový stav a neprovedl řádně všechna potřebná šetření. Žalobce nesouhlasil s hodnocením jeho individuální situace žalovaným, respektive měl za to, že hodnocení jeho případu jako běžného, svědčí o neinformovanosti žalovaného o stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu. Žalobce připomněl, že důvodem jeho žádosti o mezinárodní ochranu byl strach z osob z věřitelů a lichvářů (mafie) v zemi původu, od kterých si žalobce zapůjčil finanční prostředky. Jeho dluh je stále ve výši téměř 400 000 Kč a v případě jeho nesplacení, je život žalobce i členů jeho rodiny v ohrožení. Práci na území ČR bude žalobce schopen dluh umořit a odpravit tak možné nebezpečí v zemi původu, což považuje za důvod zvláštního zřetele hodný pro udělení humanitárního azylu.
3. Je nanejvýš pravděpodobné, že v případě návratu do země původu nebude žalobci ze strany vietnamských orgánů poskytnuta adekvátní ochrana a bude vystaven ohrožení zdraví či dokonce života. Žalobce má za to, že splňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany, neboť je pravděpodobné, že by po návratu mohl být vystaven mučení, nelidskému a ponižujícímu zacházení či trestání, jak ze strany státu, tak ze stran věřitelů, kteří by se mohli začít domáhat splacení dluhu svépomocí, a to jak na něm, tak na členech jeho rodiny. Setrváním na území ČR do doby splacení dluhu bude mít žalobce možnost zamezit mafiánským praktikám v zemi původu a umožní se tak jeho bezpečný návrat do vlasti.
4. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Odkázal na informace o zemi původu stran postupu v zemi původu ve vztahu k poskytování „úvěrů na černo“. Z těchto informací také vyplývá, že ve Vietnamu existují možnosti, které může žalobce při ochraně svých práv využít. Posouzení žalobcova případu je dle žalovaného v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu, která poskytuje dostatečné odpovědi na všechny žalobní námitky. Žalovaný se dále odkázal na dle jeho názoru zcela dostačující zdůvodnění v napadeném rozhodnutí.

Zjištění z obsahu správních spisů

5. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce dne 5. 1. 2024 požádal o udělení mezinárodní ochrany. Při poskytnutí údajů k této žádosti uvedl, že je rozvedený, má dvě dcery, starší dcera narozena roku 1997, mladší dcera narozena roku 2017. Z Vietnamu vycestoval za práci v roce 2017 do Turecka, kde měl pracovní vízum, zde pobýval asi rok, pak byl propuštěn a vrátil se do Vietnamu. V prosinci 2019 odcestoval do Rumunska, kde měl pracovní vízum, zde pracoval na stavbách do prosince 2020, kdy byl z důvodu covidu propuštěn. Z Rumunska vycestoval schovaný v nákladním automobilu na Ukrajinu, zde byl do prosince 2022. Odsud odjel opět schovaný v nákladním automobilu do ČR, kam přijel dne 17. ledna 2023. Během života měl uděleno turecké a rumunské vízum, ze států EU pobýval jen v Rumunsku. Nikdy nežádal o udělení mezinárodní ochrany v ČR nebo jiných státech. Jeho zdravotní stav je dobrý. O mezinárodní ochranu žádá, protože má ve vlasti velký dluh, půjčil se peníze od černé společnosti, obává se po návratu do vlasti lidí z této společnosti, je to mafie. Věřitel už mu víckrát vyhrožoval, proto si po návratu z Turecka musel žalobce najít práci v Rumunsku. Ve vlasti neměl žádné potíže při odjezdu, neměl potíže ani s bezpečnostními složkami a státními orgány, rovněž neměl žádné potíže kvůli své rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině či politickému přesvědčení. V ČR chce legálně žít a pracovat,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

aby mohl zaplatit své dluhy. Po návratu do Vietnamu by si nemohl najít práci, neměl by příjmy.

6. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, ohledně politické a bezpečnostní situace ve Vietnamu ze dne 14. 6. 2023 a dále Informace MZV ČR z 28. 2. 2023 k legálním půjčkám a nezákonnému půjčování peněz ve Vietnamu.
7. Následně dne 5. 2. 2024 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Uzavřel v něm, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce je snaha legalizovat si pobyt v ČR, neboť zde chce zůstat a pracovat., aby splatil své dluhy a finančně podpořil rodinu. Návrat do země původu odmítá, jelikož se obává svého věřitele. Žalovaný neshledal naplnění zákonných důvodů pro udělení azylu, když žalobce neuvedl žádné konkrétní relevantní informace mimo svého tvrzeného důvodu k opuštění vlasti. Tvrzené obavy ze stran věřitele kvůli svým dluhům nelze vyhodnotit jako pronásledování pro uplatňování politických práv a svobod dle § 12 písm. a) zákona o azylu. Stejně tak nelze vyhodnotit jako pronásledování dle § 12 písm. b) zákona o azylu. Tvrzeným důvodem žádosti o mezinárodní ochranu je snaha o výdělek a legalizaci pobytu. Žalovaný neshledal ani důvod k udělení doplňkové ochrany, ani pro udělení azylu z humanitárních důvodů.

Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
9. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Z obsahu správního spisu vyplývá zcela jednoznačně, že žalobce se nikdy na státní orgány ve Vietnamu neobrátil, ačkoli nevyvstaly žádné okolnosti (nebyly ani nikým tvrzeny), že by mu v tomto cokoli bránilo. Zprávy o politické a bezpečnostní situaci ve Vietnamu považuje krajský soud za zcela dostačující a podložené. Krajský soud má za to, že žalovaný se zcela správně a podrobně vypořádal se situací v zemi původu žalobce při zohlednění žalobcem v průběhu řízení uvedených skutečností.
10. Krajský soud si v této souvislosti dovoluje připomenout judikaturu Nejvyššího správního soudu v otázce pronásledování soukromými osobami. Například v rozsudku ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 – 48 dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, který formuloval v právní větě, že „Skutečnost, že žadatel o azyl má v zemi původu obavy před vyhrožováním ze strany soukromé osoby, není bez dalšího důvodem pro udělení azylu podle ustanovení § 12 zákona č. 325/1999, o azylu, ve znění zákona č. 2/2002 Sb., tím spíše v situaci, kdy politický systém v zemi původu žalobce dává občanům možnost domáhat se ochrany svých práv u státních orgánů, a tyto skutečnosti v řízení o udělení azylu nebyly vyvráceny.“ V právní větě rozsudku ze dne 10. 2. 2006, č. j. 4 Azs 129/2005 – 54, pak Nejvyšší správní soud uzavřel, že „Obecné tvrzení stěžovatele o obavách z pronásledování či nebezpečí, které mu hrozí v zemi původu, bez prokázání existence takového nebezpečí, za situace, kdy se stěžovatel v zemi původu neobrátil se svými problémy na příslušné orgány, nelze podřadit pod zákonem vymezené důvody udělení azylu.

Nebyla-li žádost o azyl podána bezprostředně po příjezdu na území České republiky, ale až poté, co stěžovateli nebyl pro pozdní podání žádosti prodloužen pobyt, na území České republiky pobýval nelegálně a brozilo mu správní vyhoštění, svědčí to o její účelovosti.“ V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2015, č. j. 4 Azs 63/2005-55 tento uzavřel, že „Důvodem pro udělení mezinárodní ochrany formou azylu (§ 12 zákona č. 325/1999, o azylu) není, odešel-li žadatel ze země původu pro obavy ze msty soukromé osoby (věřitele, jemuž nesplatil dluh), nadto za situace, kdy vyhrožování ani neoznámil policii a o azyl požádal v České republice teprve poté, kdy mu zde bylo uděleno správní vyhoštění.“ Aktuálně se situací vietnamských dlužníků žádajících o udělení mezinárodní ochrany zabýval Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 26. 6. 2024, č.j. 2 Azs 98/2024-28, v němž uvedl „Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že ve Vietnamu existují účinné mechanismy prostřednictvím policie nebo jiných orgánů veřejné moci a že vietnamská legislativa postihuje lichvu i nelegální poskytování půjček. Bez dalších konkrétních informací nelze předpokládat, že dlužník nebude chráněn před násilným vymáháním dluhů (srovnej usnesení NSS ze dne 25. 9. 2023, č.j. 5 Azs 99/2023-31). Ani určité problémy s korupcí v zemi původu neumožňují učinit závěr, že občanům je ochrana a priori nedostupná.“

11. Optikou uvedené judikatury lze souhlasit s právním posouzením žádosti žalobce, tedy, že žalobcem uváděné skutečnosti nelze podřadit pod žádný z důvodů poskytnutí mezinárodní ochrany a s ohledem na zjištěný skutkový stav ani pro udělení mezinárodní ochrany formou doplňkové ochrany. Za situace, kdy žalobce ani v řízení o udělení mezinárodní ochrany, ani v řízení soudním netvrdí žádné relevantní skutečnosti, které by mohly vést k závěru o naplnění podmínek pro poskytnutí jedné z forem mezinárodní ochrany, přičemž v průběhu správního řízení ani nenamítal nic proti podkladům rozhodnutí, nutno dospět k závěru, že napadené rozhodnutí je správné a zákonné. Pro krajský soud není rovněž relevantní skutečnost, že žalobce odešel ze země původu pro své dluhy, které ve své zemi v době opuštění měl. Podle krajského soudu se žalovaný v dostatečné míře zabýval také podmínkami pro udělení humanitárního azylu a doplňkové ochrany, přičemž správně uzavřel, že pro udělení těchto druhů ochrany podmínky u žalobce splněny nejsou.
12. Krajský soud v reakci na žalobní námitku žalobce zdůrazňuje, že ze správního spisu nevyplynulo a žalobce ani v žalobě netvrdil, že se v zemi původu v souvislosti s vyhrožováním ze strany soukromých osob, obrátil na státní orgány. Proto je na situaci žalobce zcela přílehavá výše uvedená konstantní judikatura Nejvyššího správního soudu a krajský soud neshledal žádný důvod k odlišnému posouzení věci.

Závěr a náklady řízení

13. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
14. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 30. září 2024

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.